

Kapitola 6. Nové Obzory ve Výzkumu

Předcházející část: Kapitola 5. Sociální rozložení úrovní vědomí

Preložil DeepL a upravil Honza pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>. Editované Honzem 22may2023.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 1: 'Moc oproti Síle, přepracované vydání (2012)'

DRH používá neobvyklou stylizaci, v kombinaci s ním vymyšlenými slovíčkami, a pozice slov v jeho větách vyjadřují jejich závažnost. Z důvodu zachování tohoto DRH záměru, i Honza sa rozhodl byt mu věrný, a překlady připomínají spleť nestandardních stylizací, a nesprávné interpunkce, použité na oddelení vícenásobných myšlenek v jediné větě. Kdyby se byl DRH chtěl vyjadřovat jinak, tak by to bylo jinak, a Honzův překlad by se dal číst jako beletrie. Pri čtení, namísto tvrzení si 'to nesedí', Honza doporučuje klást si otázku „Co je potřebné ve mne změnit, aby mi to sedělo?“

KAPITOLA 6

Nové obzory ve výzkumu

. 1. Naším dosavadním zájmem bylo především objasnit strukturu a anatomii vědomí s určitým odkazem na mechanismy síly a moci. Naše téma však není v žádném případě čistě teoretické. Jedinečná povaha zde popsané výzkumné metody umožňuje prozkoumat dosud nepřístupné oblasti možného poznání. Je použitelná jak pro nejprozaičtější praktické otázky, tak pro nejpokročilejší teoretické zkoumání. Prozkoumejme několik obecných příkladů.

Sociální problémy

. 2. Drogová a alkoholová závislost je zásadním společenským problémem, který živí souběžné problémy kriminality, chudoby a sociální péče. Závislost se ukázala jako neřešitelný sociální a klinický problém, který dosud nebyl pochopen nad rámec nejzákladnějšího popisu. Pod pojmem „závislost“ rozumíme klinickou závislost v klasickém slova smyslu, tedy trvalou závislost na alkoholu nebo drogách navzdory závažným následkům, tedy stav přesahující schopnost závislé osoby bez pomoci přestat s užíváním látky, protože vlastní vůle se stala neúčinnou. Jaká je však základní podstata závislosti a na čem je závislý člověk skutečně závislý?

. 3. Obecně panuje přesvědčení, že je to samotná návyková látka, na které se oběť stala závislou, a to kvůli schopnosti této látky vyvolat stav „vysoké“ euforie. Pokud však znovu prozkoumáme podstatu závislosti pomocí popsané metodologie, objeví se jiná formulace tohoto procesu. Alkohol nebo drogy samy o sobě vůbec nemají moc vytvořit stav „zhulení“; kalibrují se pouze na 100 (stejně jako hladina zeleniny). Takzvaný „rauš“, který uživatel drogy nebo alkoholu zažívá, se však může cejchovat od 350 do 600. Skutečný účinek drog spočívá pouze v potlačení nižších energetických polí, čímž uživateli umožní prožívat výhradně jen ta vyšší. Je to, jako kdyby filtr odstínil všechny nižší tóny vycházející z orchestru, takže

by bylo možné slyšet pouze vysoké tóny. Potlačení nízkých tónů nevytváří vysoké tóny, pouze odhaluje jejich přítomnost.

. 4. V rámci úrovně vědomí jsou vyšší frekvence nesmírně silné a jen málo lidí je běžně prožívá jako čisté stavy, protože jsou maskovány nižšími energetickými poli úzkosti, strachu, hněvu, zášti atd. Málokdy se průměrnému člověku podaří zažít například lásku beze strachu nebo čistou radost, natož extázi. Tyto vyšší stavy jsou však natolik mocné, že jakmile je člověk jednou zažije, nikdy na ně nezapomene a stále je vyhledává.

. 5. Právě na prožívání vyšších stavů se lidé stávají závislími. Dobrou ilustraci představuje klasický film Ztracený obzor (Lost Horizon).¹ Šangri-La (filmová metafora bezpodmínečné lásky a krásy) se cejchuje na 6000'. Jakmile ji jednou zažije, přeprogramuje prožívajícího tak, že se už nikdy nespokojí s běžným vědomím. Hrdina filmu tuto skutečnost zjistí, když po návratu ze Šangri-La není schopen znovu najít štěstí v běžném světě. Vzdá se tedy všeho, aby tento stav vědomí vyhledal a vrátil se do něj, a stráví roky bojem, který ho málem stojí život, aby Šangri-La znovu získal a našel.

. 6. Ke stejnému procesu přeprogramování dochází u lidí, kteří dosáhli vysokých stavů vědomí jinými způsoby, například prožitkem samádhi při meditaci nebo zážitkem blízkosti smrti. U takových jedinců je často pozorováno, že se navždy změnili. Nezřídka opouštějí vše, co představuje hmotný svět, a stávají se hledači pravdy; mnozí, kteří v 60. letech 20. století prožili transcendentní zážitek s LSD, udělali právě totéž. Takových vyšších stavů lze dosáhnout také prostřednictvím zakoušení lásky a náboženství, klasické hudby či umění nebo praktikováním duchovních disciplín.

. 7. Vysoký stav, který lidé hledají, ať už jakýmkoli způsobem, je ve skutečnosti zkušenostní pole jejich vlastního vědomí (Já-Bytí). Pokud jsou duchovně nevyzrálí a chybí jim souvislosti, s nimiž by mohli tuto zkušenost pochopit, domnívají se, že je vytvořena něčím „tam venku“ (například guruem, hudbou, drogami, milencem a podobně). Jediné, co se fakticky stalo, je, že za zvláštních okolností zakusili svou vlastní vnitřní skutečnost. Většina lidí je natolik odtržena od svých vlastních stavů čistého vědomí, že je nepoznávají, když je zažívají, protože se ztotožňují se svými nižšími egoistickými stavy. Negativní obraz sebe sama zastírá radostný lesk, který je pravou podstatou jejich identity, a proto zůstává nerozpoznán. To, že tento radostný, klidný a naplňující stav je ve skutečnosti vlastní vnitřní podstatou, bylo základním principem každého velkého duchovního učitele (například „království Boží je ve vás“).²

. 8. „Vysoký“ je jakýkoli stav vědomí nad obvyklou úrovní vědomí člověka. Pro člověka, který žije ve Strachu, je tedy „vysokým“ vědomím přechod k Odvaze. Pro lidi, kteří žijí v beznadějně Apatii, je „povznesením“ Hněv (například výtržníci v ghettech třetího světa). Strach je přinejmenším lepší než Zoufalství a Hrdost je mnohem lepší než Strach. Přijetí je mnohem příjemnější než Odvaha a Lásky způsobuje, že jakýkoli nižší stav se zdá být relativně neatraktivní. Zatímco Radost překonává všechny nižší lidské emoce, Extáze je vzácně pociťovaná emoce o třídu lepší. Nejvznešenějším zážitkem ze všech je stav Nekonečného klidu na úrovni

600, který je tak nádherný, že se vymyká všem pokusům o popis.

. 9. Čím vyšší je úroveň těchto stavů, tím větší je jejich moc přeprogramovat celý život subjektu. Nezřídka pouhý okamžik ve velmi vysokém stavu dokáže zcela změnit životní orientaci člověka, stejně jako jeho cíle a hodnoty. Dá se říci, že jedinec, který byl, už není a z této zkušenosti se zrodí nový člověk. Díky tvrdě vydanému pokroku na zasvěcené duchovní cestě je to právě mechanismus duchovního vývoje.

. 10. Trvalého zážitku vysokého stavu, kterého lze legitimně dosáhnout pouze celoživotní oddanou vnitřní prací, lze dočasně dosáhnout umělými prostředky. Rovnováha přírody však velí, že umělé získání tohoto stavu, aniž bychom si ho zasloužili, vytváří dluh a negativní nerovnováha má za následek negativní důsledky. Cenou za takovou ukradenou rozkoš je zoufalství závislosti, a nakonec za ni platí jak závislý, tak společnost.

. 11. Naše společnost je společností, která idealizuje požitky bez potěšení (tvrdá práce, stoicismus {žít v souladu s rozumem a přírodou}, sebeobětování, zdrženlivost) a má tendenci odsuzovat potěšení ve většině jeho jednodušších forem a často je dokonce prohlašuje za nezákonné. (Politici, ať už světští nebo církevní, tomuto jevu dobře rozumějí. Trikem místních politiků, jak získat titulní stránky novin, je veřejné vyhlášení záměrů zakázat potěšení ve věznicích, odepřít vězňům tabák, televizi nebo časopisy).³ V naší společnosti jsou nesplněné sliby a lákadla legitimizovány, ale uspokojení je odepřeno. Komercializované sexuální vábení se například donekonečna využívá k prodeji mnoha výrobků, ale potěšení ze skutečného komerčního sexu je zakázáno jako nemorální.

. 12. Historicky všechny vládnoucí třídy dosáhly svého postavení a bohatství tím, že ovládaly společnost prostřednictvím určité formy puritánské etiky. Čím více budou poddaní pracovat a čím skromnější budou jejich potěšení, tím bohatší bude vládnoucí systém, ať už se jedná o teokracii, aristokracii, oligarchii nebo korporativní průmyslové barony. Taková moc je postavena na ztrátě potěšení pracujících. Zkušenostně, jak jsme viděli, je potěšení pouhou vysokou energií. Energie mas byla v průběhu staletí spoluzvolena k tomu, aby pro nadtřídu produkovala právě to bohatství potěšení, které bylo podtřídě odepřeno.

. 13. Po pravdě řečeno, potěšení z životní energie je nejlepším kapitálem lidstva; okrádání člověka o tuto energii vedlo k rozsáhlému rozdělení na „mající“ a zástupy „nemajících“. To, co dělnické třídy závidí životu vyšších tříd, jsou jejich potěšení, od rozkoší z uplatňování moci v jejich rozmanitých podobách až po krásné trofeje požitkářství. Uvědomění si, že potěšení, která jsou odpírána jemu samému, si užívají jiní, plodí rozhořčení revoluce nebo, sublimovaně, represe restriktivních zákonů proti potěšením sobě rovných.

. 14. Morální kodex tak funguje jako racionalizované vykořisťování životní energie mas prostřednictvím vypočítavého překrucování hodnot. Nabízí se klamná představa, že čím pekelnější život člověk prožije, tím nebežtější bude jeho odměna. Toto pokřivené spojení slasti s utrpením vytvořilo morálně zvrácené společenské prostředí, v němž se bolest spojuje s rozkoší. V této atmosféře se extrémní

střídání utrpení a euforie, které je typické pro závislost, stává alespoň provizorně únosným ve smrtící antisociální hře o výhru a prohru zakázaného opojení.

. 15. Z téhož životního názoru vyplývá současná metoda společnosti „léčit problém“ hraním druhé poloviny hry: popíráním látky zneužívání. Tím jsme vytvořili trh, který je tak vysoce lukrativní a snadno přístupný, že v důsledku toho vzkvétá celý kriminální průmysl, který kazí život na mnoha úrovních. Například zatčení drogového bosse nemá na celkový problém s drogami vůbec žádný vliv; ještě než je uvězněn, už ho nahradí nový. Například po skonu jihoamerického drogového bosse Pabla Escobara ho okamžitě nahradili tři noví králové, takže hydra má nyní tři hlavy místo jedné.⁴

. 16. Problém drog ve společnosti vyžaduje sociální přístup, který cejchuje na 350, a náš současný protidrogový program cejchuje pouze na 150. To znamená, že je třeba, aby se společnost zabývala problémem drog. Proto je neúčinný a peníze na něj vynaložené jsou vyhozené.

Průmyslový a vědecký výzkum

. 17. Diagnostická metoda, kterou jsme popsali, rychle vytipuje plodné oblasti pro výzkum a vývoj ve vědě a průmyslu. Historické příklady ukazují, jak může použití této metody ušetřit roky úsilí a miliony dolarů.

Materiálový výzkum

. 18. Thomas Edison otestoval více než 1 600 látek, než dospěl k wolframu jako nejvhodnějšímu prvku, který mohl použít pro svůj historický vývoj žárovky.⁵ Jednodušší způsob, jak odhalit nejlepší materiál, bylo jednoduše rozdělit možné alternativy do dvou skupin a zeptat se: „Materiál je v této skupině.“ V této skupině se nacházela řada materiálů. (ANO/NE?) Po tomto určení se skupina opět rozdělí a tak dále. Touto metodou lze získat odpověď během přesně tří minut, nikoli během let.

Vývoj produktu

. 19. Společnost RJR Nabisco Holdings Corporation vynaložila přibližně 350 milionů dolarů na výzkum a výrobu bezdýmné cigarety⁶, přičemž vycházela z mylného předpokladu, že kouření je především orální návyk. (Ve skutečnosti bylo klinicky zjištěno, že když lidé oslepnou, mají tendenci přestat kouřit. Kouření má více základů, z nichž orální uspokojení je pouze jedním, a to ještě podružným).⁷ Kineziologický test tržní životaschopnosti jakéhokoli potenciálního výrobku, včetně právě zmíněného, může dospět k jasným závěrům ohledně přijetí veřejností a proveditelnosti uvedení na trh za méně než minutu. Přijatelnost a ziskovost výrobku lze zjistit velmi přesně, pokud jsou otázky formulovány přesně a jsou prozkoumány všechny eventuality, včetně načasování, trhů, reklamy a subpopulací, které mají být osloveny.

Vědecký výzkum

. 20. Věda poskytuje oblast kineziologického zkoumání, která nabízí skupině tazatelů vzrušení zastiňující jakoukoli společenskou hru. (Pro skupinu je také fascinující porovnávat, co objevila, s objevy jiných skupin, které používají stejnou metodu). Při obecnějším použití lze rychle identifikovat cesty plodného výzkumu a zjistí se, že nejcennější poznatky, které lze získat, se často týkají rozsahu a rozměru výzkumu. Protože tato metoda obchází omezení vyplývající ze souvislostí, jedním z jejích nejcennějších využití je kontrola samotného procesu, tedy zda je vhodné se vydat správným směrem. Můžeme si tak potvrdit, že základní premisy, z nichž dotazování vychází, mají platnost.

. 21. Například naše současné pátrání po životě jinde ve vesmíru má podobu vysílání do vesmíru matematického symbolu π . Implicitně je v tom obsažen předpoklad, že žádná civilizace by nemohla vyvinout rádiový příjem, pokud by nerozuměla tomuto matematickému pojmu. Je však nesmírně troufalé předpokládat, že život jinde je dokonce trojrozměrný nebo vůbec zjistitelný lidskými smysly, natož aby se skládal z diskrétních životních jednotek, které řeší problémy pomocí intelektu a používají symboly ke komunikaci v prostoru a čase.

Lékařská věda

. 22. Kineziologická diagnostika je samostatnou vědou, což reflektuje i International College of Applied Kinesiology. Každý tělesný orgán má svůj odpovídající detekční sval, jehož slabost signalizuje patologii v příslušném orgánu. Kineziologie se již široce používá k potvrzení diagnózy i účinnosti pravděpodobné terapie. Podle kineziologické odezvy pacienta lze také určit správnou dávku vhodného léku. Podobně lze zjistit alergie a určit potřebu doplňků stravy.

Výzkum v oblasti teologie, epistemologie a filozofie

. 23. Ačkoli se platnost jejího použití může lišit podle schopnosti pozorovatele uvědomovat si, samotná technika použití kineziologie ke zjištění pravdy se jako metodologie kalibruje na úrovni 600 . To znamená, že popsaná metoda má stupeň spolehlivosti, který je mimo dualitu nebo oblast běžného vědomí, jak je známe z každodenního života. Úroveň pravdivosti této knihy jako celku je přibližně 850. Aby byla tato úroveň zachována po celou dobu, byla pravdivost každé kapitoly, stránky, odstavce a věty prověřena pomocí popsané metody a všechna tvrzení a závěry byly podobně ověřeny.

. 24. Zmatek kolem povahy pravdy lze zmírnit, pokud budeme kalibrovat úroveň pravdivosti našich otázek i odpovědí. Paradoxy a nejasnosti vznikají ze záměny úrovně vědomí; odpověď je pravdivá pouze na své vlastní úrovni vědomí. Můžeme tedy zjistit, že odpověď je „správná“, ale zároveň „neplatná“, podobně jako hudební nota, která je zahrána správně, ale na špatném místě v partituře. Všechna pozorování jsou odrazem specifických úrovně vědomí a jsou platná pouze na své vlastní úrovni. Proto má každý způsob přístupu k tématu svá vlastní zabudovaná omezení.

. 25. Tvrzení může být pravdivé na vysoké úrovni chápání, ale pro průměrnou mysl může být nesrozumitelné. Jeho hodnota proto může být zkreslena, když je výrok

zkreslen omezeními posluchače. To byl osud náboženství v průběhu věků, kdy výroky, které vznikly na vysoké úrovni vědomí, byly později nesprávně interpretovány následovníky, kteří si pak přisvojili autoritu.

. 26. Takové zkreslení lze v extrémní míře pozorovat u fundamentalistických sekt jakéhokoli náboženství. Fundamentalistický výklad náboženského učení, vycházející z negativy, je z této negativy odstraněn pouze pravdou. Nejnižší představy o božstvu představují boha žárlivého, pomstychtivého a rozhněvaného, boha smrti, který je na hony vzdálen bohu milosrdnosti a lásky. Bůh spravedlivé negativy představuje oslavu negativního a poskytuje svým následovníkům zbavení se odpovědnosti prostřednictvím ospravedlnění lidské krutosti a chaosu. Obecně platí, že bolest a utrpení narůstají s tím, jak se člověk blíží k nejnižším úrovním vědomí.

. 27. Pravda každé úrovně vědomí se sama ověřuje tím, že každá úroveň má svůj přirozený rozsah vnímání, který potvrzuje to, co je již považováno za pravdivé. Každý se tak cítí oprávněný v názorech, které jsou základem jeho jednání a přesvědčení. To je vnitřní nebezpečí všech takzvaných „spravedlností“. Spravedlivý může být kdokoli, od vraha, který ospravedlňuje své běsnění, až po církevní demagogy a politické extremisty všech směrů. Překrucováním souvislostí je možné racionalizovat a ospravedlnit prakticky jakékoli lidské chování.

-%-

. 28. Lidský dialog je úžasný svou mohutností a jemností, odráží kaleidoskopické interakce mocných přitažlivých energetických polí, která tvoří lidské vědomí. Genialita velkých světových filozofů v průběhu pětadvaceti století je ohromující svým rozsahem a složitostí. Celkově však existuje jen málo oblastí, v nichž panuje shoda, pokud jde o povahu samotné pravdy. Bez objektivního měřítka musel každý člověk, který kdy žil, prosévat proměnlivé odrazy života, aby rozpoznal svou vlastní pravdu; zdá se, že je to nekonečný boj, k němuž je člověk odsouzen na základě svého vlastního duševního záměru.

. 29. Tento záměr předurčuje, že jakýkoli výrok bude pravdivý pouze v daných souvislostech, přestože definice a odvození těchto souvislostí jsou neviditelné a nevyjádřené. Je to, jako by každý jedinec zkoumal život s kompasem, který má jedinečné nastavení. To, že je vůbec nějaký smysluplný dialog možný, svědčí o nesmírném soucitu člověka s jeho vlastním stavem a dokládá, že dávání soudržnosti celku je všezahrnujícím, zastřešujícím přitažlivým Polem, které umožňuje projevení možného ve skutečné.

. 30. Soulad se vynořuje z organizujících vzorů skrytých za zdánlivým chaosem; vývoj lidstva tak postupuje navzdory zdánlivě odchylným signálům jednotlivců v daném okamžiku. Chaos je pouze omezeným vnímáním. Vše je součástí většího celku; každý se podílí na vývoji všezahrnujícího přitažlivého Pole samotného vědomí. Právě tento vývoj, vrozený celkovému Poli vědomí, zaručuje spásu lidstva a s ním i veškerého života. Ušlechtilost člověka spočívá v jeho neustálém boji s vlastní nevyžádanou existencí ve světě, který je domem zrcadel – jeho jedinou oporou je víra v životní proces jako takový.

Následující část: Kapitola 7. Každodenní Analýza Kritických Bodů